

Θεωνᾶ λέσβιος¹⁾ ἢ παραμεινας ἐπὶ λέσβῳ ὡς πινυμασιπῶς²⁾, χεν
 κθελί περί μεσοῦτας πέμπτον καὶ δέκατον αἰῶνος, καφεί μοναχός καὶ γενόμενος
 ἐφημέριος ἐπὶ τῇ ἰακίμῃ Ἰουφρίστου τοῦ ὁσίου τοῦ καὶ ἐπὶ τῷ ὄρει μοναστηρίου ἐπιβή
 ρων, ἐγενεσάτων μαθητῶν Ἰακώβου τοῦ νέου μαρτυροῦ καὶ ἠκολούθησεν αὐτῷ ἐκείνα χωρὶς
 ἀπὸ τοῦ ὄρους Ἄθω³⁾. Ἐξ ἄθω μετὰ τοῦ διδασκάλου Ἰακώβου διὰ Μακρίδου Νίκα, καὶ Θεο-
 σαλίας πορωθέντες κατέλαβον εὐμονασήριον ἐπὶ τῷ ὄρει καὶ κτήσανον παρὰ τὴν κώ-
 μην Δερβέκισσα ἐπὶ Αἰτωλίας, ἐνθα ὁ Ἰακώβος ἐκείσε αὐτὸν ἵνα μὴ ἐρχομένον πρὸς αὐτὸν
 πανταχῆθεν ὡσεὶ χριστιανῶν⁴⁾. Τοῦτου τοῦ Θεωνᾶ ἐξείλεν ὁ Ἰακώβος ἐκ τοῦ μονα-
 στηρίου τοῦ τρυφύριου πρὸς τὸν Νικαίαν καὶ ἀρετινῶν ἱερέα Νικόμαχος, πρῶτος
 μόνου τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς ἔτεσι αφ' ἑ⁵⁾ - αφ' ἑ⁶⁾ καὶ ἔλαβεν ἐν ἐκείνῳ χρόνῳ
 ἵνα ὁ Ἰακώβος ἐξομολογήτοὺς αὐτῷ προσερχομένους, ἄνω χριστιανῶν ὅσοι αὐτὸν ἔχοντο
 πρὸ τοῦ ἔτους αφ' ἑ. Μετὰ δὲ αὐτὰ πολλὰ δεινὰ κακοήγῳ ἐπὶ Ἰακώβου ὁ ἱερεὺς Νικό-
 μαχος καὶ ἀρετινῶν ἱερέα Νικόμαχος παρὰ τῶν καὶ φοβούμενος τὸν ἔλεγχον αὐτοῦ
 παραπειθόμενος δὲ καὶ παρὰ μοναχῶν φθονούτων ἐπὶ Ἰακώβου ὡς συνεχίσει καὶ πλήθη
 ἀπὸ Ἰηρῶν καὶ θαλάσσης μετὰ αὐτῶν κρατούντων⁷⁾ ὅσα δὲ αὐτῷ ἔνεκα ὁ Ἰακώβος ἐν-
 νεληφθῆ καὶ καθέρχθη παρὰ τοῦ Ἰακώβου τῶν Τρικκαίων καὶ διεσπείρισαν οἱ περιεπέφυ-
 ναχοί, ὁ Θεωνᾶς καὶ ἕτερος μοναχός Μαρκιανός ἐπορεύθησαν πρὸς ἐπὶ Ἰακώβου καὶ
 ἠρώτησαν περὶ τοῦ μοναστηρίου καὶ τῶν ἀδελφῶν, ὁ δὲ ἔγραψεν ἐκ αὐτοῦ ὁ Θεωνᾶς
 τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ συνεστήσατο ἡσύχην ἐπὶ τοῦ Θεωνᾶ⁸⁾. Μετὰ δὲ ἐκείνη
 χρόνῳ τοῦ Ἰακώβου εἰς ἀνὸριανόπολιν καὶ διδυμῶν τειχὸν παρὰ τῷ σιουλτανῶ⁹⁾ Σεβήμη
 τῷ Βαραζίου - βασιλεύσαντι ἔτεσι αφ' ἑ - αφ' ἑ - ὅσα ἐκείνη καὶ ὁ Θεωνᾶς
 ἐπὶ μοναχοὶ μετέβησαν εἰς ἐπὶ Ἰακώβου μοναστήριον Σιρισπῶρα καὶ ὁ Θεωνᾶς
 ἐν χειρογράφῳ βίβλῳ κείμενος βίος Ἰακώβου τοῦ νέου μαρτυροῦ β' ἔχει τοῦ Θεωνᾶ
 παραμεινῆσαι ἐν Ἄθῳ τὰ ὀκτώτερον ἔτη ὄνο.)

Ἐξ ἄθω τοῦ ὄρους ἀναχωρήσας ὁ Θεωνᾶς μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ μοναχῶν κατέλαβεν
 τὸ πρῶτον ἐπὶ τῷ Ἄθῳ τὸν Ἰακώβου τοῦ νέου μαρτυροῦ β' ἔχει τοῦ Θεωνᾶ

ἐν ἐρημίῳ μοναστήριον ἁγίας ἀναστασίας τῆς φαρμακολυτρίας, ὃ ἀνεκαινίσθη καὶ
 οὐ ἐγένετο ἠγούμενος διδάσκων τοὺς ἐν αὐτῷ μοναχοὺς 11). μεθ' ὃ ἐγένετο μητροπολίτης
 Θεσσαλονικέων 12), πιθανῶς κατὰ τὸ ἔτος αἰφκ' κεθ' ὃ μέμνηται τοῦ Θεωνᾶ ἱεράρχου
 Θεσσαλονικέων ἰωάννου Ξελοῦδης ἐκ τοῦ γραμματοφυλακίου τοῦ ἐν Βενετίᾳ καὶ
 τοῦ τῶν Ἑλλήνων 13). ἱεράρχης Θεσσαλονικέων ἦν ὁ Θεωνᾶς ἀνεκαινίσθη ἐξ ἄλλα
 ντοχωρίου κώμης καὶ μέμνηται παρά τῃν Ὀνόριανούπολιν μαθητῶν Διονυσίου μονα-
 χοῦ καὶ ἰωάννου θιακόπου τῶν ἐν μαρτύρων καὶ κατέθετο ἐν τῷ ναῷ τοῦ μοναστη-
 ρίου καὶ ἁγίας ἀναστασίας, σὺν δὲ κατὰ τὴν ἐν ἄλλῃ δευτέρῳ αὐτοῦ διαμονῇ 14), διότι
 ὑποτίθεται μὴ παρεθέντα τὰ δευτέρῳ τῶν Θεωνᾶν ἢ βραχὺ παραμείναι αὐτῶν
 ὃ δὲ τὸν βίον τοῦ Θεωνᾶ μετεληφῶς ἐκ τοῦ ἐν χειρογράφῳ βιβλίῳ κεμένου ἐκτενοῦς βίου
 ἰωάννου καὶ νέου μάρτυρος, τῷ δημοσιευθέντος ἐν τῷ κτ' ἐκλογῆ, λέγει αὐτὸν ζῶντα
 ἔτι αἰφκ' 15), ὃ ὑποτίθεται τὸ ἔτος τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους αἰφκ' μέχρι τοῦ ἔτους αἰφξδ' προεσκήκεσαν τῆς Θεσσαλονικέων
 ἐκκλησίας σὺν ἄλλοις ἱεράρχαις τρεῖς καλούμενοι Θεωναί. τούτων ὁ προσά-
 κατὰ τὰ ἔτη αἰφκ' - αἰφκε' ἔστιν ὁ ἀπὸ ἠγούμενῶν Θεωνᾶς ὁ ὅσιος, ὃς γίγνε-
 ται δῆλον καὶ ἐκ τῶν δημοσιευόμενῶν δύο πατριαρχικῶν γραμμάτων
 περὶ τοῦ μοναστηρίου τῆς ἁγίας ἀναστασίας καὶ τοῦ ἀνήκοντος αὐ-
 τῷ μοναστηρίου Παναγίας τοῦ κώρ' ἰωάννου καλουμένου, ἃ ἀνεκαινίσθη
 τῶν Θεωνᾶς ὁ ὅσιος. τούτων τὸ μὲν ἐπὶ πατριάρχου Φερεμίου τοῦ ἀπὸ
 Σοφίας τὸ πρῶτον πατριαρχοῦντος ἐγένετο ἔτι αἰφβθ' μηνί Ἀπριλίῳ τὸ δὲ ἐ-
 πὶ πατριάρχου Διονυσίου τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας ἐγένετο ἔτι αἰφρσθ' μηνί Σε-
 πτεμβρίῳ (ἐκ τοῦ γραμματος αὐτοῦ γίγνεται δῆλον ὅτι ὁ πατριάρχης Διονύ-
 σιος ἐπεσκέψατο καὶ τὸ μοναστήριον τῆς ἁγίας ἀναστασίας). ἐκ δὲ τῶν
 δύο τούτων πατριαρχικῶν γραμμάτων μανθάνομεν ὅτι γραμμα τοῦ
 πρῶτον Θεσσαλονικέων ἱεράρχου ἰωάννου ἔλεγεν ὅτι ὁ πρῶτον
 ἱεράρχης Θεσσαλονικέων Θεωνᾶς ἱερομόναχος ἔτι ἦν ἀνεκαινίσθη
 τὸ τε μοναστήριον ἁγίας ἀναστασίας τῆς φαρμακολυτρίας καὶ
 τὸ μονύδριον Παναγίας τοῦ κώρ' ἰωάννου καλουμένου ἐν τῇ πόλει Θεσσαλο-
 νικέων

νικέων ἐν χώρῳ καλουμένῳ ἀγίοις ἁγιασμαῖσι διαριθέν τῶ μοναστηρίῳ ἐ-
πεδέξαστο.

Ἐκ τοῦ ἐκτενούς ἀπὸ ἀδήλου συγγραφέως ἐν χειρογράφῳ βιβλίῳ βίου ἀκώθου
τοῦ ἱεροῦ μάρτυρος, ὅςτις ἀπὸ τοῦ ἑσπέρου ἔστιν ὁ αὐτός παρ' ἰσχυροῦ Διηγητήριου Λοσκοπούλου
δημοσιεύθη, ἀναγράφοντες καὶ ἀπὸ περὶ Θεωνᾶ τοῦ ὁσίου, τοῦ κελεimenοῦ ἐν τῇ
βιβλιοθήκῃ τοῦ μοναστηρίου ἀγίας ἀναστασίας τῆς φαρμακοπολίτικης, ἡμετέρας
ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ τοῦ ὁσίου Θεωνᾶ τοῦ ὁσίου (16), ἐξ οὗ καὶ Κων/νῆτος
Δουκάνης παρέλαβεν (17). Ἐν τῇ αὐτῇ βιβλιοθήκῃ γέγραπται καὶ ἀποστολὴ ἀσ-
μασιμῆ πρὸς Θεωνᾶν τὴν ὁσίαν ἐν χειρογράφῳ βιβλίῳ, γραφέντῃ ἀπὸ Ν. Κη-
δήμου ἀπὸ ἀγιορείτου (18), ὅς ἐποίησε τῷ Θεωνᾶ καὶ ἐπὶ γραμμῆσι τὰδε:

Ἀπὸν Θεωνᾶ ἐν καὶ πρὸς ἐπίαν
παρίσταται νῦν τῷ πρὸς ἄλλων (19)

Ἐκ δὲ τοῦ βίου ἱακώβου τοῦ νέου μάρτυρος μνησθάνομεν ὅτι καὶ διαθη-
κὴν ἔγραψε Θεωνᾶς ὁ ὁσίος καὶ μακρὰ περὶ αὐτοῦ διήγησις ἔγραψε (20). Ἡμέ-
νη Θεωνᾶ τοῦ ὁσίου γέγραπται ἐν χειρογράφῳ βιβλίῳ μετέμνη ἐν τῇ βιβλιοθή-
κῃ τοῦ ἐν ἄθῳ μοναστηρίου ἀγίου Παντελεήμονος ὑπὲρ ἀριθμῶ 608 (615) φιλ-
λῶ 65^α 21).

Νικόδημος ὁ ἀγιορείτης ἐν μὲν τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν ἀγιορειτῶν πατέρων λέγει περὶ
Θεωνᾶ τοῦ ὁσίου τὰδε κατὰ Θεωνᾶν πῶς παρὰ τὴν ἐπίαν ἔγενετο, τὴν ἡμετέραν
ραμονίαν παντοκράτορος καὶ ἱεράρχην περιφανῆ τῆς θεοκτίτης, ἐν δὲ τῷ ἑξῆς
μὲν τῶν ἀγιορειτῶν πατέρων λέγει τὰδε καὶ ἐπὶ ἀπομνημονεύματι ἐπὶ τὴν ἱεράν καὶ βασι-
κὴν μισθὴν τοῦ παντοκράτορος καὶ ἐδῶ ἐρίσκειμεν τὴν ἱεράρχην ἀγίου Θεωνᾶν
ὅτις γὰρ πρότερον ἐρίσκειτο ἐπιφέρει εἰς τὴν μονὴν ταύτην, καθὼς φαίνεται
ἐν τῷ βίῳ τοῦ ὁσίου μάρτυρος ἱακώβου (22) ὅτι ἐροῦν δὲ ἔταν ἐθεῖος ἰσοῦ-
κος ὑπῆγεν εἰς τὰ κελῆματα κηρύττων, ἠκολούθησε καὶ αὐτὸς ὁμοῦ μετ' ἄλλους
εἰς τοὺς ὁσίου, μετὰ τὴν μαρτυρικὴν θάνατον τοῦ ἀγίου ἱακώβου, ἐγένετο
προσπίως καὶ παρὴν ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἀγίας ἀναστασίας, τῷ μετὰ τὴν ἐν
Γαλατικῇ ὕστερον δὲ ἐγένετο καὶ ἡμετέρας φαρμακοπολίτικης θεοκτίτης καὶ νῦν ἐρίσκειται

- 19) Συναξαριστής τῶν δώδεκα μνητῶν τοῦ ἑνιαυτοῦ, (ἐν Βενετία, 1819, εἰς φύλ.), τόμ. Β', σ. 263-4. Αἰκολουθία εἰσματικῆ καὶ ἐγκώμιον τῶν δόλων καὶ θεοφόρων ἡσυχαστῶν ἢ ἀσκήτων τῶν ἐν τῷ ἁθῶ τῶ ἔρει διαλαμφάντων, ἐν (Ἐρμούπολι, 1847, εἰς 8^{ον}), σ. 99.
- 20) Συναξαριστής τῶν δώδεκα μνητῶν τοῦ ἑνιαυτοῦ, τόμ. Β', σ. 263.
- 21) Αἰκολουθία καὶ βίος τοῦ ὁσιομάρτυρος Παύλου τοῦ νέου, σ. 90-91, 93.
- 22) Σπυρίδωνος Π. Λιάμπρου. Κενά λογεβάνω ἐν ταῖς βιβλιοθηκαῖς τοῦ ἀγίου ἁγίου ἑλλήνων καὶ κωδικῶν, (ἐν Καταβρίγια τῆς Ἀγγλίας, 1900, εἰς 4^{ον}) τόμ. 6^{ον}, σ. 404.
- 23) Αἰκολουθία εἰσματικῆ καὶ ἐγκώμιον, σ. 34, 98-99.
- 24) Σωφροσύνη τοῦ Θεσσαλονικίου γραπτοῦ σημείωμα. Κων. ἐκδόσιον, σ. 383.
- 25) Ἀθανασίου Γεωργιάδου μοναχοῦ γραπτοῦ σημείωμα.
- 26) Λεωνίδου Χ. Ζῶη. Ὁ ἁγιοβιβλίονος προσέως τῆς Ζακύνθου, (ἐν Ζακύνθῳ, 1895, εἰς 8^{ον}), σ. 62. καὶ αὐτοῦ. Αἱ ἐν Ζακύνθῳ μοναί, (ἐν Ζακύνθῳ, 1900, εἰς 8^{ον}), σ. 84, 106-7.
- 27) Graeci codices manus scripti apud Nanius patricios Venetos assetuati, (Bononiae 1734, in-4°), p. 260, 282.
- 28) Ἑλληνομνητῶν ἢ Σύνθημα ἑλληνοκαὶ σύγγραμμα περιοδικῆς Ἀθήνησ, 1873, εἰς 8^{ον}, τόμ. Α' σ. 653-60.
- 29) Les évêques de Thessalonique en Échos d'Orient revue bimestrielle d'histoire, de géographie et de liturgie orientales, (Paris 1900-1901, in-4°), tom. IV, p. 150-151.
(Περιεχῆς Ζερζένιου ἐν Byz. Zeitsch. XI, 1903, σ. 131-135

3) Νέον μαρτυρολόγιον ἠτοιματώρια τῶν νεοφανῶν μαρτύρων τῶν μεσσηνίων ἐκ τῶν ἐκ τῆς Κων/πόλεως κατὰ διαφόρους καιρούς καὶ τόπους μαρτυρησάντων, (ἐνετίησι, αψ4θ, ε34ε) σ. 23. Νέον ἐκλόγιον περιέχον βίους ἀξιολόγους διαφόρων ἀγίων, ἐν οἷς προσετέθη ἡδηθβί. ε3 τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεωτῆ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης (ἐν Κων/πόλει αψ4θ, ε34ε) σ. 383.

4) Νέον μαρτυρολόγιον, σ. 21-22. Δημητρίου Λουκοπούλου. Ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ὁσιομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ νέου, (ἐν Ἀθήναις, 1894, ε3 8ε), σ. 71-72.

5) Σ. εραφάρι. Ξυζαντίου Λοκίμιον ἱστορικὴς ἐπιστολὴ περιλήψεως ἀρετῆς καὶ πρεβέτης (ἐν Ἀθήναις, 1884, ε3 8ε), 102.

6) Ἰωάννου Βελευδου Ἑλλήνων ὀρθοδόξων ἀποικία ἐν Βενετία, ἱστορικὴν ἐπισημῆς ἐκδ. β^α (ἐν Βενετία, 1893, ε3 8ε), σ. 198. Ἀντίμει τοῦ Ἀμασσίας χρονολογικὴ καὶ τὰ ἀποκρίματα τῶν ἀπὸ Χριστοῦ ἀρχιερατῶν τῶν ἐπιτοκῶν κατ' ἐποχάς, ἐν Νεολόγῳ Κων/πόλεως ἐτὶ ΚΕ^ε 25 Μαρτίου 1891, ἀριθ. 6494.

7) Νέον μαρτυρολόγιον, σ. 22. Δημ. Λουκοπούλου. Ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ὁσιομ. Ἰακώβου τοῦ νέου σ. 71-72.

8) " " σ. 22-23. Νέον ἐκλόγιον σ. 384 " " " " " " σ. 84

9) " " σ. 23. " " " " " " σ. 84-85.

10) " " σ. 27 " " σ. 384. " " " " " " σ. 91

11) Ἐπισημῆς Γεννηθῆς γραπτῶν σημειώματα.

12) Ν. Π. Χρυσανθίδου. Ἀντισημῆς περιγραφὴ τῆς χαλκιδικτικῆς κερσονήσου μετ' ἀρχαιολογικῶν σημειώσεων καὶ ἱστορικῶν σημειώσεων, (ἐν Κων/πόλει 1870, ε3 8ε), σ. 47, 49

13) Νέον μαρτυρολόγιον, σ. 23, 27. Νέον ἐκλόγιον σ. 384. Ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ὁσιομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ νέου, σ. 90.

14) Ἑλλήνων ὀρθοδόξων ἀποικία ἐν Βενετία, ἐκδ. β^α, σ. 198.

15) Νέον μαρτυρολόγιον, σ. 27. Νέον ἐκλόγιον, σ. 384. Ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ὁσιομ. Ἰακώβου τοῦ νέου σ. 92.

16) Νέον ἐκλόγιον, σ. 383-386.

17) " " σ. 383-386.

18) Μεγάλη συναξαριστὴς καὶ Σμάραγδος τοῦ νέου παραδείσος βιβλίον ψυχωφελῆσαιτον μεγάλης συλλογῆς βίων πάντων τῶν ἀγίων, (ἐν Ἀθήναις, 1892, ε3 8ε) σ. 68-72

Διονύσιος ἐξ ἑνὸς Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταν-
 τινουπόλεως ἡγίας Ῥώμης καὶ οἰκουμένης πατριάρχης
 Ἐπειδὴ πρὸς τὸ τὰς θεοφιλεῖς ἐργασίας καὶ πράξεις παρὰ
 τοῖσι φίλοισι καὶ ἐκείνοις ἐπὶ οἰκοδομῆσι καὶ τῶν ἀδελφῶν
 καθολικῶν τρόπον ἔργον ποιῆσαι ἐπαινετικῶς, δεόν τὴν θε-
 βάζουσαν ἔχουσαν καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀσφαλῆ γάρ
 τοῦτο καὶ μὴ ἀπὸ τῶν ἑσθλῶν εἰς ἔργον ἐμβάντα παρατρέ-
 χουσαν ἢ μεταπίπτουσαν καὶ τοῦτο εἶδόντες τυχεύουσαν εὐαρέ-
 στον οἱ τῆ σεβασμίου καὶ ἱερᾶ μονῆ τῆς καθολικῆς μεγα-
 λομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ ἁγίου Ἀναστασίου ἐσώτατος ἐν
 Χριστῷ ἀδελφοὶ ἐνοικουμένοι, ὅ γε καὶ μακαριώτατος αὐτῶν σὺν
 ἑτέροις ἀδελφοῖς τῆ ἡμῶν μετριότητι σωματικῶς ἐπεισὲ παρὰ
 γονομένη χάριτι τιμῶν τοῦ πρό ἡμῶν οἰκουμένης πα-
 τριάρχου κυρίου Γεωργίου ἐπεδείξαντο, ἀκριβῶς ἐκ δεξιῶν καὶ
 διαφανῶν περὶ τινος ἐν τῆ μετριοφάνει θεοσεβίᾳ
 αὐτοῦ μοναχίου κατὰ τὴν ἑνορίαν τῶν ἁγίων Ἰωσήφ καὶ Ἰωάν-
 νου καὶ τιμωμένου εἰς ὄνομα τῆς ὑπεραγίας μητρός Θεοτόκου,
 ἑπονομαζομένου ἐξ ἑσθλῶν τῶν ἁγίων ὅ γε ὁ κληρικὸς καὶ ἡμῶν
 χρηματίας Θεσσαλονίκης ἀρχιερεὺς κυρίου Θεωνᾶς ἑσθλός, ἐν
 ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι τῶν καὶ ἡγουμένων τῆ
 ὑπὸ αὐτοῦ ἀνατιθέμεν καὶ κατασταθῆναι σεβασμίου αὐτῆ
 μονῆς τῆς ἁγίας μητρός Ἀναστασίας ἡμεῖς καὶ παρρησίᾳ
 τοῦ κατὰ καὶ πρὸν ἀρχιεπισκόπου κυρίου Γεωργίου ἀρχιερεὺς
 καὶ ἀδελφῶν τινῶν ἐκδοχότατων προσώπων κληρικῶν ἐπετάξαμεν
 τοῦ τοῦ ἱεροῦ μοναχίου καὶ ἀνατιθέμεν, ὡς ἔχει δυνάμεις ἐβεβ-
 ῆσεν, καταλήγειν ἱερῶν ἐκ ἀνδρῶν καὶ μοναχῶν τῶν ἐκείσε
 ἀδελφῶν ἐπίδοξοις κυρίως καὶ τῶν κατὰ καὶ πρὸν ἀπὸ

τῆς αὐτῆς μονῆς λοιπῶν ἀφικνουμένων ἑπισκοπῶν
 εἰς δόξαν καὶ αἶνον Χριστοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἀσποράς τιμῆς
 οὐκ ἔστιν. Πορισθέντων τῶν τοιούτων τοίνυν γραφίαι, ὅ καὶ ἔφ-
 λο γράμματα εἶναι ἐδύλου τοῦ προρρηθέντος ἀρχιερέως Θεοδοσίου
 αὐτοῦ κυρίου Ἰωάννου Θεσσαλονικίου ὅπερ ἔστι ἡγούμενος ὡν ὁ
 πρῶτον Θεοδοσιῶν ἀρχιερεὺς ἔλαβεν τοῦ ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν εἶ-
 ναι τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ μονῆς τῆς ἁγίας μου Ἀναστασίας αὐτὸ τὸ
 ἱερὸν μονύδριον τῆς ὑπεραγίας μου Θεοτόκου τῆς ἐπιφανοφω-
 μένης τοῦ κυρ Ἰωάννου καὶ ἐπ' αὐτῆς κυριεύσεται ἀναντιρρη-
 τως καὶ ἀναποσπαστως ὡς ἴδιον εἰς τοὺς ἐξῆς χρόνους ἀπανταί
 ἐπιτηρεῖν καὶ διοικεῖν αὐτὸ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντως, ὡς δεῖ,
 τούτων δὲ οὕτως ὑπαρχόντων οἱ δηλωθέντες ὁσιώτατοι ἀδελφοὶ
 ἠξίωσαν καὶ τὴν ἡμῶν μετρητῆσα ἐπιμεριώσαι μετὰ τὰ τοιαῦ-
 τα γραμμάτια καὶ διὰ γραφῆς αὐτῆς ἐμπεδώσαι. Ἐνθεν τοι
 τὴν αἰτήσιν αὐτῶν εὐμενῶς ἀποδεξαμένη ὡς εὐλόγον τὴν ταπει-
 νὴν αὐτοῖς ἀποφύει πατριαρχικὴν γραφὴν διορισμένην καὶ ἐν
 ἁγίῳ Πνεύματι δι' αὐτῆς ἀποφασισμένην ἔχειν τὴν ἱερὰν καὶ
 σεβαστὴν μονὴν τῆς ἁγίας μου Ἀναστασίας καὶ ἀναποσπά-
 στως κειμένην τὸ προρρηθὲν ἱερὸν μονύδριον τῆς Παναγίας
 μου τὸ ἐπιφανοφωμένον τοῦ κυρ Ἰωάννου ἐφορᾶν τε καὶ συ-
 νιστᾶν καὶ βεβητισθῆναι, ὡς εἰμὸς καὶ τὰ ἔργα ποιεῖν ἐν αὐτῷ,
 αὐτὸν τε καὶ τοὺς διαδεξαμένους αὐτὸν κατὰ τὸ τίμιον
 γράμμα πατριαρχικὸν τοῦ πρό ἡμῶν οἰκουμένου πατρι-
 ἀρχου κυρίου Ἰερεμίου, σωζομένου δὲ ἐν αὐτῷ τοῦ μνημο-
 σύνου τοῦ κατὰ κληρὸν ἀρχιερέως ἱεροτάτου Θεοδοσιῶν
 καὶ τοῦ κατ' ἔτος ὀφειζομένου δικαιοῦρατος, ὡς ἔδει ἦν
 ἔσονται καὶ οὕτω μηδενὸς τοιμήσαντος οὐτε τοῦ κατὰ
 κληρὸν ἱεροτάτου ἀρχιερέως Θεοδοσιῶν ἢ ἱερῶν τυχόν

ἢ μοναχοῦ ἢ λαϊκοῦ ἢ τινος ἄλλου εἰς ἀπόστασιν καὶ
 ἀφαιρέσιν χωρήσει τοῦ τοιοῦτου ἐξ αὐτῶν μονόδρου εἰ
 ἐν οὖν, ἢ ἀρχὴ ἰσοπέδου καὶ ἀφορισμῶ ἀφύπνους
 οὐδὲν ἄλλο, ἢ ἀρχὴ ἰσοπέδου καὶ ἢ παροῦσα ἡ ἀρχὴ
 κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ ἐπισημαστικὴ γραφὴ καὶ ἐπὶ τὴν αὐτὴν
 τὴν σεβασίαν καὶ ἰσχυρὰ μόνον τῆς ἀγίας μου Ἀναστασίας τῆς
 φαρμακοποιῦ τῆς ἐν τῷ μεγάλῳ βουτῷ κειμένης εἰς
 ἀσφάλειαν διηνεχῆ καὶ μόνιμον. † ἀπὸ πίστεως υἱοῦ σου βνε:

Ἐν γὰρ Δεκεμβρίῳ ἰνδιαιτιῶνας ε΄ †.

Ἰωάν. Περ. Ζερχίνης, Byz. Zeitschr XII, 1903, σ. 144-146

